

ה"ט 56363/07/17 - ענת אריאל, חנן אריאל נגד אריאל שטסמן

בית משפט השלום באשדוד

ה"ט 56363-07-17 אריאל ואח' נ' שטסמן
תיק חיצוני:

בפני מבקשים
כב' סגן הנשיא, השופט גיל דניאל
1. ענת אריאל
2. חנן אריאל
נגד
משיב
אריאל שטסמן

החלטה

המבקשים הם הוריה של תמר ז"ל, אשר נהרגה בשנת 2014.

זו בקשה נוספת אשר הוגשה על ידי המבקשים נגד המשיב, בהמשך לבקשה שהוגשה בתיק ה"ט 23154-09-15 וכן בתיק ה"ט 28894-12-16.

בתמצית יצוין, כי לפי טענת המבקשים, המשיב מציג עצמו כמי שהכיר את תמר ז"ל (אף שאין כך הדבר) והוא מגלה אובססיביות בכל הקשור להגעה למקום קבורתה ולפעילות הנוגעת לזכרה והנצחתה.

ביום 17.9.15 ניתן בתיק ה"ט 23154-09-15 צו למניעת הטרדה מאיימת לאחר דיון שנערך במעמד הצדדים.

ביום 5.1.17 ניתן צו נוסף למניעת הטרדה מאיימת במסגרת תיק ה"ט 28894-12-16.

בבקשה הנוכחית חוזרים המבקשים על הנטען ביחס להתנהגותו של המשיב ובכלל זאת מצביעים על פעולות שבוצעו על ידי המשיב בבית הקברות וכן הפנו למקרה בו ריסס המשיב את רכבם בספריי שחור.

לאחר שניתן בתיק זה ביום 25.7.17 צו למניעת הטרדה מאיימת, נקבע הדיון בבקשה במעמד שני הצדדים בפניי ליום 31.7.17.

המשיב לא התייצב לדיון שנערך ביום 31.7.17. לבית המשפט הוצג אישור מסירה לכתובת מגוריו של המשיב בירושלים. לפיכך, בית המשפט הורה על הארכת תוקפו של הצו שניתן כאמור במעמד צד אחד ביום 25.7.17.

לאחרונה הגיש המשיב בקשה לביטול הצו וקיום דיון במעמד הצדדים. לטענת המשיב, הוא אינו מתגורר בכתובת אליה הומצאו הבקשה והחלטת בית המשפט. יצוין, כי המשיב לא ציין כתובת אחרת בה הוא מתגורר.

לאחר עיון בבקשת המשיב לביטול הצו, מצאתי לקיים דיון במעמד שני הצדדים.

קודם לדיון, הגיש המשיב השלמת טיעון.

בדיון חזר המשיב על טענתו לפיה לא קיבל את ההזמנה לדיון ואת צו בית המשפט. מנגד, ב"כ המבקשים טען כי המסמכים הומצאו לכתובת המשיב ולפיכך מדובר בהמצאה שבוצעה כדין.

אינני מוצא מקום להכריע בשאלה הנוגעת להמצאת המסמכים למשיב, שכן קיימת עדיפות לקיום דיון לגוף המחלוקת, על פני מתן צו הנסמך על דיון במעמד צד אחד בלבד. לפיכך, שמעתי בדיון גם את טענות המשיב לגוף הבקשה.

לאחר שבחנתי את הבקשה ואת תגובת המשיב מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

פעולותיו האובססיביות של המשיב כלפי המבקשים, הוריה השכולים של תמר ז"ל, גורמות למבקשים לעוגמת נפש, צער רב והן עולות באופן מובהק כדי הטרדה המחייבת מתן צווים לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת.

אין מחלוקת כי המשיב החל לפקוד את קברה של תמר ז"ל באופן תדיר. כמו כן עולה, כי המשיב בנה פרגולה מעל הקב וכן הרחיק מהמקום אנשים בצעקות וקללות. מתיאור הדברים עולה כי התנהגותו במקום פוגעת בזכותם של המבקשים לשלוות חיים, לרבות בכל הנוגע למקום קבורתה של בתם המנוחה. כמו כן, המשיב הודה כי הוא זה שהגיע לרכבם של המבקשים וריסס עליו בספריי שחור. בנוסף, המשיב מעלה טענות קשות כלפי המבקשים אשר על פני הדברים אין להן כל קשר למציאות, דבר אשר מגביר את הצורך במתן צווים שיפוטיים אשר יבטיחו הרחקתו של המשיב מהמבקשים ושמירה על ביטחונם.

המבקשים תארו בבקשתם את הסבל הרב אשר נגרם להם כתוצאה מהתנהגותו של המשיב והאובססיביות בה הוא פועל. טענות המשיב בדיון לא היו ברורות ועל פני הדברים נראה כי יש במכלול כדי להצדיק את חששם של המבקשים ומכאן שדין בבקשתם להתקבל.

לפיכך, הצו אשר ניתן ביום 31.7.17 יעמוד בתוקף.

ניתנה היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.